

Τα γυαλιά σου, για λίγο ψωμί

[Ορθοδοξία](#) / [Θρησκευτική ζωή](#)

Ο αμερικανός συγγραφέας Τζέι Μακ Ίνερνι στο βιβλίο του «Φώτα Ολόφωτα - Πόλη Μεγάλη» με εμπνευσμένο τρόπο 'κουρελιάζει' τους μύθους της δήθεν 'ελεύθερης' και δήθεν 'γλυκιάς' ζωής της σύγχρονης νεολαίας στην Νέα Υόρκη. Το βιβλίο τελειώνει με μια σκηνή, που λέει πολλά:

Ο πρωταγωνιστής σέρνει τα πόδια του για το σπίτι του, Κυριακή πρωί, μετά από ένα διήμερο πάρτυ, πλούσιο σε αλκοόλ και ναρκωτικά. Πεινάει σαν λύκος, για-τι έχει να φάει από την Παρασκευή το βράδυ. Παρ' όλη την αιμορραγία στην μυ-τη, πλησιάζοντας σε κάποιο φούρνο, μυρίζεται φρέσκο ψωμί. Ζητιανεύει λίγο ψω-μι, αφού οι τσέπες του είναι αδειανές. Τελικά του πετάνε λίγο ψωμί, αφού του πα-ρουν το μόνο πράγμα κάποιας αξίας που έχει επάνω του: τα γυαλιά του!... Αρχί-ζει να τρώει με βουλιμία. Η πρώτη μπουκιά κολλάει στο στόμα του και πνίγεται.

Και ο συγγραφέας καταλήγει με την φράση: «Θα πρέπει να φάει πιο αργά. Θα πρέπει να τα μάθει όλα από την αρχή».

* * *

Στις 8 Ιουλίου γιορτάζουμε την μνήμη του αγίου Μεγαλομάρτυρος Προ-κο-πίου. Πριν γίνει Χριστιανός, ως νεαρός στην Αντιό-χεια, γλεντούσε την ζωή του. Είχε γίνει αξιωματικός, αφού η μαμά του «λάδωσε» με πολύ χρυ-σα-φι τον βασιλιά. Και αυτός, τηρώντας τις εντολές του βασιλιά, κυνηγούσε τους Χριστιανούς. Μόνο που, επειδή - σαν μαμόθρεφτο - δεν άντεχε την ζέστη της ημέρας, έβγαινε για καταδίωξη την νύχτα...

Κάποια νύχτα, έξω από την Απάμεια της Συρίας είχε μιάν απροσδόκητη συνάν-τηση. «Σκόνταψε» μπροστά σ' Εκείνον που κυνηγούσε! Του φανερώθηκε ένας φωτεινός Σταυρός. Και άκουσε την φωνή του Χριστού να του συστήνεται:

«Εγώ είμαι ο Ιησούς ο Εσταυρωμένος, ο Υιός του Θεού»!

Τότε ο νεαρός ειδωλοάτρης ξύπνησε! Και όταν «μυρίστηκε» ότι βρήκε «τον Άρτον τον Ζώντα τον εκ του Ουρανού καταβάντα», έδωσε ο,τι είχε και δεν είχε ...για να Τον αγοράσει! Πως; Έδωσε κατ' αρχήν ένα μεγάλο ποσό, για να φτιάξει ένα ολόχρυσο Σταυρό. Έτσι έβγαλε από τα μάτια του τα παραμορφωτικά «γυαλιά» της φιλαργυρίας και της φιλοδοξίας, Πέταξε τα «γυαλιά», που τον τύφλωναν και δεν τον άφηναν να ιδή καθαρά το αληθινό Φως του Χριστού. Και κοιτώντας τον Σταυρό άρχισε να συνειδητοποιεί

- την άπειρη αγάπη του Χριστού για τους ανθρώπους.
- και την ολέθρια δύναμη της αμαρτίας.

Και με την δύναμη του Σταυρού απαρνήθηκε, όχι μόνο τις επίγειες ηδονές, αλλά και το ίδιο το σώμα του. Υπέφερε φρικτά μαρτύρια για την δόξα του Χριστού. Και μετά τον αποκεφάλισαν έξω από την Καισάρεια της Παλαιστίνης.

* * *

- Μακάριος είναι ο άνθρωπος, που καταλαβαίνει ότι τα πάθη του είναι τα χειρότερα παραμορφωτικά «γυαλιά», που τον εμποδίζουν να ιδή καθαρά τον Χριστό και να δεχθή τον λόγο Του.
- Ακόμη πιο μακάριος είναι εκείνος, που κατάλαβε ότι ο Χριστός είναι η Ζωή του κόσμου. Και ότι μόνον Αυτός είναι ο Ζωντανός Άρτος, που μπορεί να χορτάσει τον άνθρωπο και να γεμίσει την καρδιά του.
- Τρισμακάριος – τέλος – είναι εκείνος, που θυσιάζει τα πάντα, για να μπο-ρεί να τρέφεται συνεχώς με τον Άρτο της Ζωής, μέσα στον Μυστικό Δείπνο της Θείας Λειτουργίας.

πηγή: www.agiazoni.gr

<http://bit.ly/2m2JQri>